

[J. Oskar Andersen.]

fuldstændig berettiget, om dette høje Ting, naar Sagen blev det forelagt, sagde: Nej, det kan vi ikke have.

Selvfølgelig maa der være et saadant Samarbejde mellem de to Universitetsundervisninger, at vi lige saa lidt som paa Biblioteksvæsenets Omraade faar uforholdne Udgifter. Men man maa ikke gøre sig de Illusioner, at vi, fordi vi vedtager dette Lovforslag og der i Aarhus bliver sat en Undervisning i Gang i visse Fag og bliver givet visse Undervisningsmidler for de studerende, saa paa *andre* Omraader, som intet har med disse Fag at gøre, har det tilstrækkelige.

Jeg vil til sidst udtale Haabet om, at dette Lovforslag maa blive vedtaget, selv om der er Medlemmer af dette ærede Ting, som saa at sige paa Forhaand har stillet sig imod det og, som jeg synes, ud fra urigtige Forudsætninger, nemlig ud fra den Tanke, at det er et Universitet, vi her laver, og at et Universitet skulde være helt anderledes indrettet. Jeg vil haabe, at man i dette høje Ting alligevel vil forstaa, at vi har Forpligtelser overfor de studerende, saaledes at de kan faa — og jeg kan sige ligesom tidligere ærede Talere: ikke mindst paa det medicinske Omraade — en saadan Undervisning, at det virkelig kan siges, at Samfundets Tarv bliver varetaget.

Dette kræver visse Ofre, bl. a. Gennemførelsen af dette Lovforslag. Jeg vil anbefale Tingets ærede Medlemmer at stille sig villigt overfor disse kulturelle Ofre, som er absolut nødvendige, for at Samfundet kan holdes paa det kulturelle Stade, som vi dog alle ønsker det vedblivende skal holdes paa.

Pinstrup: Har vi Brug for et Universitet mere her i Landet end det, vi har? Jeg synes, det er det Spørgsmaal, det drejer sig om. Uddanner vi for faa Embedsmænd her i Landet? Jeg kan kun sige: Nej, og jeg tror ikke, der er nogen, der kan sige, at vi uddanner for faa. Og naar vi har nok Embedsmænd, fuldt ud nok, til de Embeder og Stillinger, vi har at besætte, vil det være af det onde at uddanne flere. Vi opretter jo stadig flere nye Stillinger og flere nye Embeder, og hvis man spørger, om der er nok til at søge disse Stillinger og Embeder, maa Svaret ogsaa blive: Ja, det er der ikke nogen Mangel paa.

Altsaa maa jeg deraf slutte, at et nyt Universitet ikke er paakrævet, medmindre man vilde indskrænke Københavns Universitet i samme Forhold. Men det tænker man ikke paa. Vi hørte jo noget i modsat Ret-

ning fra den sidste ærede Taler. Det undrer mig derfor noget, at man under de nuværende højst vanskelige økonomiske Forhold vil oprette et Universitet i Aarhus. Rigsdagen bør efter mit Skøn ikke binde sig til nye Millionudgifter, til Udgifter af en Størrelse, som vi ikke kender noget til, og i en Tid, da Erhvervene som Helhed eller i alt Fald for store Deles Vedkommende giver Underskud, og til Formaal, der ikke er paakrævet for Tiden.

Som sagt, vi mangler for Tiden ikke Plads til at uddanne, fuldt ud, de Embedsmænd, som Landet har Brug for, og jeg maa ud fra disse Betragtninger anbefale ærede Medlemmer at stemme imod det foreliggende Lovforslag.

Hartvig Frisch: Jeg er i den foreliggende Sag enig med det ærede Medlem Hr. J. Oskar Andersen, men der var en enkelt Bemærkning, som det ærede Medlem fremkom med, et nyt Argument, som jeg ikke har mødt før, og som jeg ikke vil lade staa uimodsagt. Det ærede Medlem sagde angaaende en Udvidelse af Universitetsundervisningen i Aarhus, at en større Udvidelse kunde der ikke være Tale om, for vi kunde ikke besætte de eventuelle Lærerpladser. Jeg tror, det ærede Medlems Betragtning her er urigtig, og at den kaster et galt Lys over dansk videnskabeligt Liv. Det er urigtigt, at vi er saaledes stillet herhjemme, at vi ikke indenfor alle afgørende Videnskabsgrene, der kan blive Tale om, skulde kunne besætte de Poster, der vilde komme i Betragtning. Jeg vil stille det Spørgsmaal til det ærede Medlem Hr. J. Oskar Andersen: Kan det ærede Medlem nævne en eneste Lærerpost ved Universitetet, som ikke i Tilfælde af øjeblikkelig indtrædende Vakance, ved Dødsfald eller lignende, kunde besættes?

J. Oskar Andersen: Jeg kan simpelt hen sige, at hvis det i Morgen blev paakrævet at besætte Posterne indenfor det juridiske Fakultet, vilde det være ganske umuligt. Der findes ikke kvalificerede Mænd, det vil altsaa sige Mænd, som gennem videnskabeligt Arbejde har vist, at de er egnede til at beklæde Posten. Og der er endvidere en Række Poster indenfor det filosofiske Fakultet, hvor det samme er Tilfældet. Jeg beder det høje Ting tænke paa, hvordan man for et Par Aar siden blev nødt til at rekurrere til Udlandet for at besætte en Post indenfor det nationaløkonomiske Fakultet. Det er givet, at hvis vi stod overfor at skulle oprette et Universitet i Morgen,